

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

LA BELLE VIE

Een bizarre komedie in drie bedrijven

door

Benny Braem

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr.3343

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *LA BELLE VIE* op te voeren moet de naam van auteur *BENNY BRAEM* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/046
ISBN 978-90-385-14123

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/Benny Braem
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(5 dames – 4 heren)

BRIGITTE : Midden dertig. Uitbaatster van het hotel. Knappe verschijning waar mannen voor vallen.

EISA : Midden veertig. Illegale vluchteling die als hotelbediende werkt. Hij heeft af en toe problemen bij het spreken en begrijpen van de taal.

JURGEN DE PUT : Afgeborstelde keurige heer (Veertig)

KARL DELVER : Een flapuit, niet zo verstandig, spreekt eerst en denkt dan na. Wat ouder dan Jurgen.

EUGENIE LA DOUCE : Zestig jaar . Fysiek nog prima in orde, maar sukkel met vroegtijdige beginnende dementie.

MIRABELLE LA DOUCE : Veertig. Dochter van Eugenie. Ze wil tot de beau-monde horen. Alleen het beste, rijkste trekt haar aan en zo wil ze zich ook voordoen.

LUNA-SOLEIL LA DOUCE : Achttien. Kleindochter van Eugenie, spontane meid.

MARIANNE : Midden veertig. Een onopvallende verschijning.

KOEN : Midden twintig. Sportieve kerel met goed voorkomen.

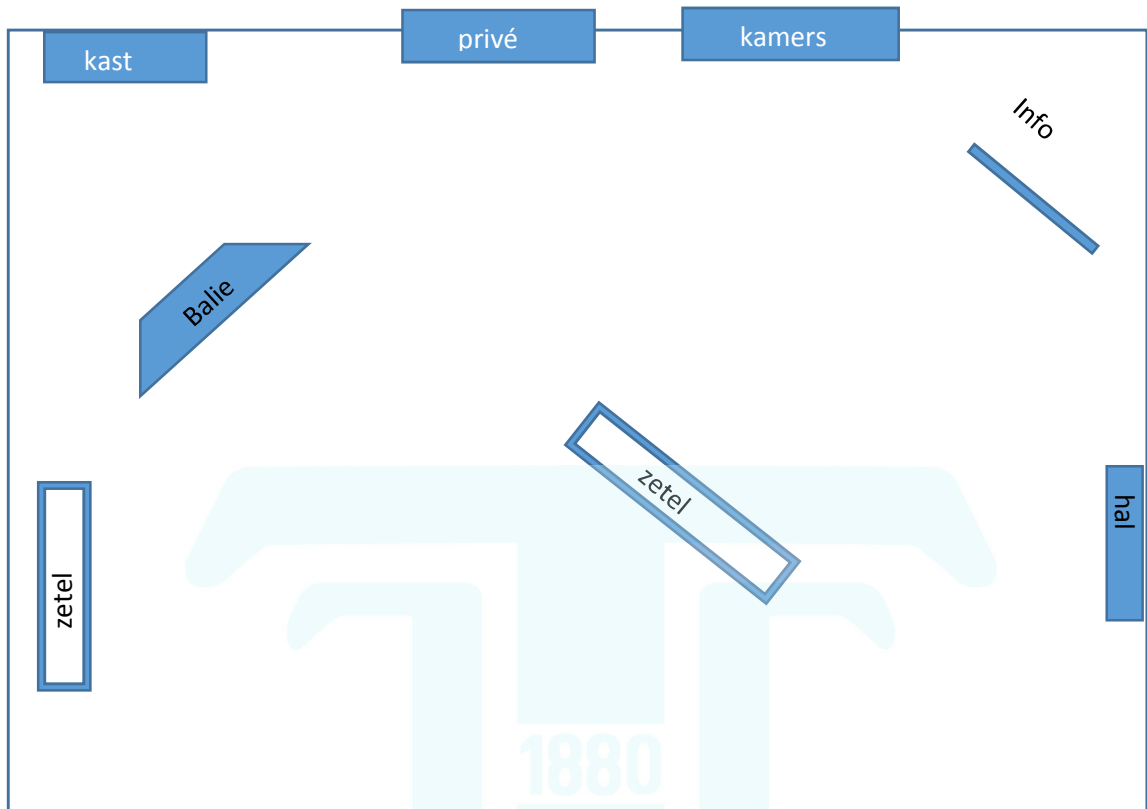
KORTE INHOUD

Het verhaal speelt zich af in het hotelletje ‘La Belle Vie’. Waar de ‘normale’ gasten buiten beeld blijven, maar waar de bizarre figuren voortdurend de revue passeren.

De viriele uitbaatster die niet vies is van een stukje mannavlees, als haar dat enig voordeel kan geven. Een illegale vluchteling – met bijzondere talenten – die als bediende werkt. Waar twee zwartgeklede heren hardnekkig op het onvermijdelijke wachten. Drie generaties vrouwen op een opmerkelijke manier hun kost verdienen. Een vaste vrouwelijke logee heel wat geheimen heeft. En een jonge avonturier zijn kans komt wagen.

Ze lijken niets met elkaar te maken hebben. Maar al gauw blijkt dat hun wegen op mysterieuze wijze met elkaar verbonden zijn. Dit alles aaneengekleefd met een stukje kauwgum.

DECOR

EERSTE BEDRIJF

Eerste scène

(De scène is leeg. Brigitte op met gsm aan het oor.)

BRIGITTE : *(Overdreven vriendelijk)* Neen hoor, natuurlijk ben ik onze afspraak voor vandaag niet vergeten. Dat is geen enkel probleem, in tegendeel. *(Ze klapt haar gsm dicht.)* Mijn opoffering gaat eindelijk renderen. *(Ze streelt over de balie, slaakt een diepe zucht.)* Bijna van mij. *(Ze begint een liedje te neuriën en danst.)*

(Ondertussen komt Eisa op en staart haar verbaasd aan. Zijn gezicht verandert in een brede glimlach.)

EISA : *(Knijpt met de vingers en brabbelt mee.)* Tam, tam...tam, tam taramtam...

BRIGITTE : *(Draait zich geschrokken om.)* Wat ben jij aan het doen?

EISA : Jij bent blij, ik ben ook blij. Als ik blij ben, ik dans madame.

BRIGITTE : Ha zo. Dat is leuk, maar denk jij dat ik je betaal om te dansen?

EISA : Ik denk ...nee?

BRIGITTE : Nee madame.

EISA : Nee, geen madame. Ik ben een meneer.

BRIGITTE : Nee! Nee ...*(Ze doet teken om verder aan te vullen.)*

EISA : *(Hij twijfelt, draait zich om en gluurt even tussen zijn broeksband.)* Maar jawel, wel meneer.

BRIGITTE : *(Diepe zucht.)* Och laat het. Hoe lang ben je hier nu al?

EISA : *(Hij kijkt op zijn horloge.)* Nog maar juist. Ik kom pas binnen. Ik denk twee, drie minuten.

BRIGITTE : Ik bedoel in dienst.

EISA : Tot acht uur en dan ben ik gedaan.

BRIGITTE : *(Ze geeft het op.)* Volgens mij heb je vandaag nog niet heel veel gedaan.

Dat is de eerste keer dat ik je zie.

EISA : Ik ... ga nu de glazen uit de wasmachine halen. (*af privé*)

BRIGITTE : Vaatwasser ! (*Voor zichzelf.*) Ik begrijp niet waarom Jean-Jacques die ooit heeft aangenomen. Die is uit één of ander kamelenland naar hier gestapt. Hij begrijpt maar de helft van wat er wordt verteld en erg snugger of handig is hij helemaal niet. En dan heeft hij hem nog een arbeidsovereenkomst voor een paar jaar gegeven.

(Spel : Eisa op met een plateau vol glazen. Hij maakt daar rare capriolen mee, maar de glazen blijven staan. (Omdat ze erop zijn gelijmd, uitgezonderd één.)

Let op! Straks ligt alles op de grond.

EISA : Geen probleem.

BRIGITTE : Dat is wel een probleem! Dan heb ik geen glazen meer en val ik in de kosten.

EISA : (*Zet de plateau neer en neemt het losse glas van tussen de anderen.*) Madame valt niet, madame nog jong. Ik zie: madame erg nerveus. Mag ik madame iets inschenken?

BRIGITTE : Nee dank u.

EISA : Oké. (*Hij laat de plateau met veel zwier achter de balie verdwijnen.*) Nog iets madame?

BRIGITTE : Nee, dank je. Of ja toch, je hebt gelijk. Ik ben nerveus. Luister Eisa en probeer mij voor één keer te begrijpen.

EISA : Natuurlijk, geen enkel probleem. Ik heb een talenknobbel.

BRIGITTE : (*Voor zichzelf, maar hij heeft het gehoord.*) In ieder geval een knobbel.

EISA : Ja, zeer grote knobbel. Ik spreek heel goed Arabisch, Engels, Nederland.

BRIGITTE : (*Roept*) Zwijg nu even (*Dan bindt ze in.*) en luister. Dit is heel belangrijk. Zo dadelijk krijgen wij bezoek. Ik wil dat alles hier vlotjes verloopt. En daarom zou ik het op prijs stellen als het bezoek hier is, dat jij je niet laat zien. Oké?

(Eisa blijft haar aankijken, maar reageert niet.)

Wel?

EISA : Ik moest zwijgen.

BRIGITTE : Niet als men je iets vraagt.

EISA : Nu begrijp ik niet. Het is hier hotel, maar ik mag niets zeggen en mij niet laten zien. Ik werk hier. Hoe moet ik dan mijn werk doen? Als er bezoek komt dan moet ik voor die mensen zorgen anders madame zegt; ik lui.

BRIGITTE : Bij dit bezoek niet. Luister, een goede vriend van mij heeft mij daarnet verwittigd dat er arbeidsinspectie komt. Iemand heeft hem getipt.

EISA : Getipt?

BRIGITTE : Ze denken dat er hier een illegale migrant werkt. Ik wil problemen vermijden omdat ik niet weet hoe wettelijk je arbeidscontract en verblijfsvergunning zijn.

EISA : (*Lichte paniek*) Verblijfsvergunning! Dat is niet goed, nee nee. Dus die bezoek komen mij controleren?

BRIGITTE : Nee, want dat is nu juist mijn plan. Wij gaan zorgen dat die mensen je hier niet zullen zien. Dan moeten ze ook niets controleren, want er is niets te controleren. Dan zijn ze in een mum van tijd weer weg. Onthoud één ding goed: je werkt hier niet.

EISA : Maar word wel betaald?

BRIGITTE : Natuurlijk.

EISA : Dat is goed werk, heel goed werk. Hoe zien die mensen eruit?

BRIGITTE : Dat is het juist, dat weet ik ook niet. Je weet het maar als ze zich bekend maken. (*Ze denkt even na.*) Maar meestal hebben die een aktetas bij en geen koffer.

EISA : Aktetas?

BRIGITTE : (*Ondersteunt haar uitleg met gebaren.*) Koffertje voor papieren, officiële documenten.

EISA : Waar moet ik dan naar toe?

BRIGITTE : Weet ik veel. Doe zoals anders, dan ben je ook nooit te vinden als ik je nodig heb.

EISA : Oké. (*Hij wil vertrekken.*)

BRIGITTE : Momentje, zou je dan nu nog eens vlug de cava koud willen zetten.

EISA : (*Heel verbaasd.*) Hem koud zetten?

BRIGITTE : Ja, zet die in de koelkast.

EISA : In de koelkast? Weet je dat zeker?

BRIGITTE : Natuurlijk weet ik dat zeker. Wat is dat nu weer voor een vraag?

EISA : Als ik nog iets mag zeggen? Ik vind dat niet zo een goed idee.

BRIGITTE : Doe nu toch eens wat ik vraag, zonder al die verdere uitleg.

EISA : Ja, baas. *(af privé, terwijl hij nog in zichzelf aan het mompelen is.)*

BRIGITTE : Baas, inderdaad. Nog even en ik ben ook de eigenaar van 'La Belle Vie'.

Een stukje paradijs aan zee. Eisa die gaat zich voorlopig niet laten zien, dan kan hij in ieder geval geen roet in het eten gooien. Want je weet nooit hoe die uit de hoek komt. Mijn moeder had gelijk. Mannen kun je van alles wijsmaken en draai je zo rond je vinger. Het is allemaal een kwestie van hen het juiste te vertellen op het juiste moment. Timing, aanpak en charme. *(Ze gaat achter de balie en haalt een grote kader met foto van Jean-Jacques uit een lade.)* En hoe ouder ze zijn hoe sneller ze daar voor vallen. *(Ze begint te lachen.)* Bij jou was dat nu zowel letterlijk als figuurlijk waar. *(Terug ernstig.)* Jean-Jacques is in ieder geval overleden zoals hij had gedroomd. In bed, met zijn wapen in aanslag. Alleen ging het de laatste keer niet meer af. De emotie was hem te groot of de viagra te sterk. Hij greep naar zijn borst en was dood. *(Ze plaatst de foto duidelijk zichtbaar. Ze praat tegen de foto.)* Voilà, hier kun je alles goed zien. Kijk nog maar eens goed rond. Vandaag is de grote dag. Weet je nog toen je dit hier kocht? Een echte ruïne. Je zag het eerst niet zitten. Ik heb zeker twee keer over je knie ... moeten wrijven en kijk nu eens. Hebben wij er geen mooi plekje van gemaakt? Zeg het eens eerlijk. Ja, dat is natuurlijk wat moeilijk. En nu is het een klein fortuin waard. Maar daar heb jij niets meer aan. Ik ben zo blij. En straks is alles van mij. Dan verkoop ik de boel en ... trek de wijde wereld in.

(Eisa op met een kooitje met een cavia in.)

EISA : Gaat madame op reis?

BRIGITTE : Natuurlijk niet of ga jij hier het hotel alleen runnen? *(Kijkt hem verbaasd aan.)* Wat ga jij met mijn cavia doen?

EISA : Hem koud zetten. *(Hij gaat richting koelkast.)*

BRIGITTE : *(Loopt naar hem toe.)* Ben je helemaal gek geworden?

EISA : Maar je hebt het daarnet zelf gezegd.

BRIGITTE : De cava, niet de cavia! *(Neemt de kooi en gaat ermee af.)* Zes flessen cava!
Mijn klein bolleke. Wat ging die ... met jou doen. *(af privé)*

EISA : Cava, cavia. Ze zou beter wat duidelijker praten. *(Hij kijkt in de koelkast. Loopt richting Brigitte.)* Zitten nog genoeg flessen in. *(Hij merkt de foto op.)*
Ha meneer. Mag je ook nog eens uit je doos? Spijtig dat je hier niet meer bent want ik heb goed nieuws. Vandaag, de grote dag. Daar hebben wij jaren naar uitgekeken. Weet je, je had gelijk. Het is mogelijk om zoiets te maken. Mijn eerste probeersels zijn klaar, nu is het nog een kwestie van ze uit te testen. Ik vind dat wij daar eens op moeten drinken. *(Hij gaat naar de balie, vertelt verder.)* Nu moet ik vinden proefpersonen. Dat zal natuurlijk niet eenvoudig zijn. *(Hij verdwijnt onder de bar op zoek naar een fles. Ondertussen komen twee gasten in zwart kostuum en wit hemd binnen en horen hem praten.)* Als jij hier nog geweest, hadden de madammen in een rij staan aanschrijven. Maar voor mij gaat er niemand staan.

Tweede scène

(Karl slaat op de bel aan de balie. Eisa schrikt op, slaat zijn hoofd tegen de bar, komt boven de bar uitkijken met een keukenhanddoek op zijn hoofd.)

EISA : Au!

JURGEN : Kunt u ons helpen?

KARL : *(Hij begint elke zin met: Euh gevolgd door een korte rustpauze.)* Euh, die heeft een handdoek op zijn kop.

EISA : Aktetas?

JURGEN : Ja?

EISA : Momentje. *(Hij verdwijnt terug achter de balie.)*

JURGEN : Hallo!

EISA : Ik hoor wel.

JURGEN : Wij zoeken de eigenaar van dit pand.

(Eisa komt terug boven. Hij heeft nog steeds de handdoek op zijn hoofd. Jurgen

plaatst zijn aktetas op de balie.)

EISA : De eigenaar. *(Hij staart naar de aktetas. En verdwijnt terug achter de balie.)*

KARL : Euh, je bent toch wel zeker dat dit een hotel is en niet een of ander home voor overrijpe...

EISA : *(Terug boven.)* Gevonden. *(Hij toont een stukje touw en maakt daarmee zijn handdoek vast op zijn hoofd.)* Het was gevallen.

JURGEN : Dit is hier toch, 'La Belle Vie' ?

EISA : Ik weet niet, dat zou kunnen. Ik vergeet steeds de naam van het hotel waar ik logeer.

(Karl doet teken naar Jurgen dat hij vindt dat Eisa niet helemaal in orde is en dat hij buiten gaat kijken. Af.)

JURGEN : Neem me niet kwalijk. Ik dacht dat je hier werkte.

EISA : Nee, nee. *(Hij realiseert zich dat hij achter de balie staat en komt er van achter.)*
Een sjeik werkt niet, dat is tegen ons geloof. Ik ben op zoek ... naar een hotel... om te kopen. Maar zeker zijn goede koop is, ik kom eerst een paar weken logeren.

JURGEN : Dat is heel verstandig. Eerst kijken of het rendeert en dan pas toeslaan. Dat had ik met mijn vrouw ook beter gedaan.

EISA : Is de vrouw ook mee?

JURGEN : Nee. Wij zijn hier voor ons werk.

EISA : Ha zo. Mag ik eens iets vragen? Mannen boven één. Zijn jullie getipt?

JURGEN : Getipt?

EISA : Tip om naar hier te komen.

JURGEN : Je bedoelt verwittigd. Natuurlijk zijn wij 'getipt'. Wij komen niet zomaar ergens op goed geluk af. Je zou een beetje gek moeten zijn.

EISA : Ha zo. En daarin zitten jullie paperassen? Daar staat alle belangrijke dingen? Namen, feiten, ...

JURGEN : Jawel. Zonder officiële papieren kunnen en mogen wij ons werk niet doen. Het zou nogal een boeltje worden.

EISA : Juist, officiële papieren. Vind je leuk werk?

JURGEN : Leuk? Iemand moet het doen.

EISA : Kun je 's nachts goed slapen?

JURGEN : Pardon?

EISA : Of je goed kunnen slapen, als je er weer eentje hebben opgehaald?

JURGEN : Je wordt dat gewoon. Ik weet dat veel mensen hun neus ophalen voor wat wij doen, maar wij zijn even hard nodig als de mannen van de reinigingsdienst.

KARL : (*Weer op.*) Euh, 'La Belle Vie'. Wij zijn juist. Nu nog de persoon in kwestie vinden, hem inladen en dan kunnen wij terug vertrekken.

EISA : Jullie draaien er geen doekjes rond.

KARL : Euh ... dat was vroeger hé meneer, in Egypte. Toen draaiden ze er heel veel doekjes rond. Dan haalden ze zelfs de pieren uit je neus. Het waren natuurlijk geen pieren, dat is maar bij manier van spreken. Nu gaat het allemaal veel properder en efficiënter.

EISA : Ja. Ik denk dat ik ... maar eens een wandelingetje ga maken. De omgeving verkennen. (*Af hal*)

KARL : Euh, volgens mij is dat eentje met kosten aan.

JURGEN : Hij was in ieder geval heel geïnteresseerd. Ik hoop dat hij zijn ogen niet in zijn zak heeft zitten. De bediening is hier in ieder geval beneden alle peil. Wij zijn al een kwartier binnen en er heeft zich nog niemand laten zien. Ik begin ferme dorst te krijgen.

KARL : Euh ...misschien kunnen we het zelf pakken, die handdoekverkoper stond daarnet ook achter de balie.

JURGEN : Klop nog eens op de bel.

(Karl tikt tegen de bel. Beide heren drentelen even doelloos rond. Dan komt Brigitte binnen.)

BRIGITTE : Kan ik iets voor de heren doen? Heeft u gereserveerd?

JURGEN : Nee, wij hebben niet gereserveerd, maar wij blijven ook niet. Wij zijn hier voor...(*Hij grijpt naar zijn aktetas.*)

BRIGITTE : (*Ongerust.*) Oh juist ja. Wat dom van me. Jullie zijn met twee.

KARL : Euh, ja.

BRIGITTE : Heeft u al iemand van het hotel gezien?

JURGEN : Nee, alleen een gast. Maar die is een wandelingetje gaan maken. Hij wou de omgeving verkennen.

BRIGITTE : *(Nadenkend.)* Dat is goed. Mmmmm...

JURGEN : Als wij nu even ...

BRIGITTE : Maar natuurlijk, men heeft mij deze morgen telefonisch van jullie komst verwittigd.

JURGEN : Ik ben blij dat je op de hoogte bent.

BRIGITTE : Zou het mogelijk zijn om dit meteen te regelen? Nu is het rustig en heb ik al de tijd, maar het kan hier echt hectisch aan toe gaan.

JURGEN : Geen enkel probleem mevrouw.

(Ze blijven alle drie onbeholpen staan wachten.)

BRIGITTE : Moeten we nog op iemand wachten?

JURGEN : Ik denk het niet. Tenzij hier nog iemand van de familie aanwezig is.

BRIGITTE : *(Nerveus)* Familie? Nee, hier is geen familie. Maar gaan jullie toch zitten. Willen jullie iets drinken?

KARL : Euh, dat mag.

(Brigitte gaat naar de koelkast, neemt de cava en schenkt de glazen in. Ondertussen gaat het gesprek door.)

BRIGITTE : Niets is zo passend als een heerlijk glaasje bubbels om een heuglijk feit te vieren.

JURGEN : *(De twee bekijken elkaar.)* Bubbels?

KARL : Euh, dat slaan wij niet af.

BRIGITTE : Misschien kunnen jullie al beginnen met het voorlezen van de documenten.

JURGEN : Voorlezen?

KARL : Euh, die gaat dat niet meer horen.

BRIGITTE : Ja, ik weet dat het is niet zo beleefd van mij. Maar ik kom er zo bij zitten. *(Ze geeft hen elk een glas cava.)* Alsjeblieft. Voilà, ik ben er helemaal klaar voor.

JURGEN : Dat voorlezen is niet zo gebruikelijk.

KARL : Euh, wij zijn hier wel in de watten gelegd. Je gaat toch niet moeilijk doen. Als wij eerlijk zijn, zijn wij nog nooit zo goed ontvangen. Dan kunnen wij natuurlijk een uitzondering maken.

BRIGITTE : Dat is heel vriendelijk.

JURGEN : Ik heb toch nog één vraagje. Je zei daarnet dat je deze morgen bent gebeld. Waarom?

BRIGITTE : Ja, om mij aan onze afspraak voor vandaag te herinneren, dat jullie gingen komen.

JURGEN: Dat is wel raar. Wij zijn namelijk gisteren al vertrokken. Wij hebben duizend kilometer gereden.

BRIGITTE : Misschien heeft er iemand onderweg gebeld?

(Karl schudt zijn hoofd.)

JURGEN : Vreemd want wij bellen zelf nooit mevrouw, wij worden gebeld. Het is te zeggen, de familie belt ons en dan komen wij naar hen. Zouden wij hem even mogen zien?

BRIGITTE : Wie ?

JURGEN : De overledene.

BRIGITTE : Jean-Jacques?

JURGEN : *(Tegen Karl)* Kijk eens even op het formulier, naar de exacte naam.

KARL : Euh, ik kan het niet lezen.

JURGEN : Momentje mevrouw.

KARL : Euh, er is koffie op gemorst.

BRIGITTE : Maar dat kan niet.

KARL : Euh, jawel mevrouw. Kijk zelf maar. Helemaal uitgelopen en daardoor onleesbaar.

BRIGITTE : Jean-Jacques is al vier weken geleden overleden en gecremeerd.

JURGEN : Oei. *(Hij neemt het formulier.)* Even checken. Wij moesten op de negende van deze maand hier een afgestorvene komen ophalen en repatriëren.

BRIGITTE : Wij zijn vandaag de zesde.

KARL : Euh, dan zijn wij drie dagen te vroeg. Ligt er hier dan niemand anders... *(Doet*

teken.)

BRIGITTE : Momentje, als ik het goed begrijp komen jullie hier een dode halen.

JURGEN : Overledene, mevrouw.

BRIGITTE : Dan heb ik slecht nieuws voor jullie. Hier is geen ‘overledene’.

KARL : Euh, dan is dat goed nieuws voor die overledene. Maar wij zijn ook nog niet de negende.

BRIGITTE : Wat wil je daar mee zeggen?

KARL : Euh, op een paar dagen kan er veel gebeuren. Dus wat nu nog niet is...

BRIGITTE : Hebben jullie jezelf al eens de vraag gesteld of jullie wel op het juiste adres zijn?

JURGEN : Zeker mevrouw. Wat ik mij afvraag is: hoe het komt dat wij hier maar de negende moesten zijn en dat ik dacht dat het de zesde was. Dat kan er bij mij niet in.

KARL : (*Bekijkt het formulier op zijn kop.*) Euh, dat is eenvoudig. Als je zo naar het formulier kijkt dan staat daar een zes.

JURGEN : Ik had het kunnen weten. Toen ik onze agenda aan het invullen was, heb ik nog aan jou gevraagd, wanneer wij hier moesten zijn.

KARL : Euh, nu zal het nog mijn schuld zijn.

BRIGITTE : Misschien kunnen jullie die problemen ergens anders gaan oplossen. Ik vind het niet passend dat er in de lobby wordt geroepen. Mijn gasten houden van rust en kalmte. En ik heb nog wel ander werk te doen.

(Brigittes gsm gaat. Ondertussen blijven de twee discussiëren.)

Daar spreekt u mee. Een auto-ongeval. Geslipt en tegen een boom.

KARL : Euh, *waar* staat die boom?

BRIGITTE : Voor enkele dagen buiten strijd.

KARL : Euh, hij is niet dood.

BRIGITTE : Natuurlijk begrijp ik dat onze afspraak voor vandaag niet doorgaat. Ja, ja, daar is niets aan te doen. Goed, dan hoor ik nog van u. (*Gaat achter de balie.*)

JURGEN : Ik ga even mijn baas bellen. (*af hall*)

KARL : Euh, ik ook. (*af*)

(Brigitte werkt haar frustratie achter de balie uit.)

BRIGITTE : *(Een woedekreet: grrrr.)* Wat een klotendag. Hoe is dat nu mogelijk? Rijdt die stommerik op een boom. Komen hier twee halve garen drie dagen te vroeg binnenvallen om een lijk op te halen dat er helemaal niet is. Het is best te begrijpen dat met zulke werknemers de economie op zijn gat ligt. Gelukkig dat ik mijn personeel nog wat onder de knoet heb.

(Eisa, verkleed als sjeik (heeft een wit laken over zijn schouder liggen), komt samen met de twee mannen binnen. Brigitte haar mond valt open.)

EISA : *(Tegen de twee heren. Herhaalt dit voor elk van hen)* Salam salla walsalam
(vrede zij met u)

KARL : Euh, dat is zeker dat vriend.*(Tegen Jurgen)* Ik denk dat hij op zoek is naar een eindje salami.

EISA : *(Stapt voorbij Brigitte)* Salam!

KARL : Euh, zie je wel!

BRIGITTE : Eisa ? *(Negeert haar, terwijl hij met zijn hoofd teken doet in de richting van de twee mannen. Terug af kamers.)*

KARL : Euh, die verstaat hem en ze antwoordt.

JURGEN : *(Negeert Karl.)* Dat gebeurt toch ook wel niet alle dagen dat er een sjeik in je het hotel logeert.

BRIGITTE : Een sjeik?

JURGEN : Wij hebben daarnet al kennisgemaakt met meneer. Een speciale gast. Hij spreekt goed Nederlands.

BRIGITTE : Is dat zo? Als jullie mij nu willen excuseren, ik heb nog heel wat werk te doen.

JURGEN : Wij zouden hier graag een kamer boeken.

BRIGITTE : Pardon? Ik dacht dat jullie dringend op zoek waren naar een lijk.

JURGEN : Ik heb daarnet met de baas gebeld en die ging het misverstand uitzoeken. Maar dat kan even duren. Ik heb eerlijk gezegd geen zin om nu duizend kilometers te gaan bollen, terug te komen om tegen de negende hier te zijn.

BRIGITTE : Maar hier is geen lijk!